

in de roos

Jaargang 06

Maart 2020

PvdA nieuwsbrief

Hierbij de nieuwsbrief van de PvdA afdeling Bergen. Wij stellen uw reactie of eigen artikel op prijs op johanne.pvda@ziggo.nl.

Inhoud

Blauw en rood hand in hand!

door Ed Bausch namens het partijbestuur

Brief aan de fractievoorzitter gem. Bergen

Aandacht voor 'kwetsbare kinderen'

door Peter van Huissteden

Is de ontginning van het kapitalisme

toch eindig?

door Jan P. Stomps

Een overweging

door Jaap Terpstra

Boeken van partijgenoten

door Kees de Bakker

Coronajuwelen

door Simon van Geldorp

Reactie

op artikel Anneke Klok over Voltooid leven

door Simon van Geldorp

Donatie aan de afdeling

door Lucia Bakker

Geef uw mening en /of commentaar

door Johanne Hendriks

Blauw en rood hand in hand!

door Ed Bausch namens het partijbestuur

Nu rood, in de persoon van partijgenoot Van Rijn, is toetreden tot een blauw kabinet kan ik ook niet achterblijven. Mijn rode hart en mijn blauwe Ford zet ik in voor boodschappen, haal- en brengdiensten van spullen en personen voor

wie dat in onze afdeling nodig heeft in deze weken in de Egmond, Bergen Schoorl/Groet. Maakt niet uit welk dagdeel en ook in weekend. Bel gerust 06 20551899 of edbausch@planet.nl Verder wens ik iedereen alle kracht om door deze situatie te gaan. Wij zijn altijd al een partij van 'samen' en van 'voor elkaar' en het is toch fijn om nu te zien dat overal wordt samengewerkt om de situatie die uiteindelijk nog als een wals over ons gekomen het hoofd te bieden. We zitten nu denk ik aan het begin van een pittige periode, dus we zullen samen nog weken doorgaan. En ondanks alle narigheid en ingewikkeldheid kunnen er ook goede aspecten komen, die wellicht juist ook nieuw licht kunnen werpen op de idealen waar wij als leden voor staan. Wellicht kan een bijstelling van het economisch systeem een nog mooiere toekomst opleveren. Wellicht kunnen duurzaamheid en kleinschaligheid nog meer in het vizier komen. Het afdelingsbestuur heeft nu ook de voorgenomen dingen, bijvoorbeeld een heuse eigen 1 mei-viering, moeten stilleggen. We hebben respect voor onze (steun)fractie die nu digitaal bijdraagt aan het bestuur van onze gemeente. En we zien de eerste, verbindende optredens van onze kersverse PvdA-burgemeester, Peter Rehwinkel. Hij is waarnemend en blijft in Amsterdam wonen. Wellicht kan hij ook gebruik maken van deze bijzondere fase in de Nederlandse geschiedenis en ook politieke partijen in onze gemeente tot besef krijgen van algemene waarden en omgangsvormen. Samen kom je verder, beter de overeenkomsten benadrukken dan de verschillen, lijkt mij.

Brief aan de fractievoorzitters gem. Bergen

Aandacht voor 'kwetsbare kinderen'

door Peter van Huissteden

De afgelopen weken heeft het coronavirus ons letterlijk en figuurlijk in zijn greep gekregen. De media berichten alleen nog maar over zaken

die corona gerelateerd zijn. Zover zelfs dat de NOS Journaal naast enkele grote items over het virus en de gevolgen ervan op onze samenleving nog een rubriek 'kort corona nieuws' brengen, direct gevolgd door het weer.

De maatregelen die het kabinet heeft genomen om verspreiding van het coronavirus zover in te dammen zodat onze ziekenhuizen niet overvoerd worden met patiënten, hebben een grote impact op ons (sociale) leven. Niet eerder heb ik meegemaakt dat de samenleving zo in de ban is van een bedreigende situatie waar iedereen het slachtoffer van kan worden. Niet eerder ook heb ik ervaren dat mensen zich zo lang en zo bewust in de kleinste sociale kring (meestal gezin) hebben moeten ophouden.

Het coronavirus en alles wat daarbij komt kijken maakt dat we met elkaar zeer naar binnen toe zijn gericht. Dat is natuurlijk volledig te begrijpen, maar er speelt meer in de wereld dat onze aandacht nodig heeft. De sores waar we in ons land nu volop mee te maken hebben, mag er niet toe leiden dat we onze ogen van de rest van de wereld afsluiten.

Eén onderwerp heeft mij de afgelopen weken bijzonder aangegrepen. Het gaat dan over de kwetsbare (veelal verweesde) kinderen die in de vluchtelingenkampen op de Griekse eilanden onder erbarmelijke omstandigheden moeten leven. Ik heb hierover, namens de fractie van de PvdA, op 9 maart schriftelijke vragen gesteld aan het college (zie bijlage). Hoewel het instrument 'schriftelijke vragen' hier waarschijnlijk niet voor bedoeld is, hadden de gestelde vragen vooral het karakter van een dringende oproep aan het college om actief te gaan handelen door als gemeente Bergen deel te gaan nemen aan de 'coalition of the willing' en zo een krachtig signaal aan het kabinet te sturen dat aan de bovengeschetste onmenselijke

situatie binnen onze Europese grenzen een einde dient te komen.

Een belangrijk onderdeel van strategie van gemeenten die deelnemen aan 'de coalition of the willing' is het uitspreken van de bereidheid kinderen uit de vluchtelingenkampen in de gemeenten op te nemen:

4. Is het college bereid zich aan te sluiten bij de 'Coalition of the willing' en dit initiatief kracht bij te zetten door richting het kabinet aan te geven dat de gemeente Bergen bereid is om in overleg met daartoe geëigende instanties een aantal verweesde kinderen dat verblijft in Griekse opvangkampen op te vangen?

Nu had een motie vreemd aan de orde bij een volgende raadsvergadering misschien passender geweest, maar aangezien de problematiek en het urgente karakter (en met corona in de wereld wordt het nog urgenter, bekijk *Nieuwsuur* van dinsdag 24 maart) en het gegeven dat de volgende raad pas op 9 april zou gaan plaatsvinden heb ik gekozen voor schriftelijke vragen. Met komst van het coronavirus is nog onduidelijk wanneer er daadwerkelijk weer een raad zal zijn.

Vanavond heb ik telefonisch contact gehad met, de op dit terrein verantwoordelijke, wethouder Tromp. Hij kon mij vertellen dat het college over de beantwoording van de schriftelijke vragen én de positieve stellingname t.a.v. de gestelde verzoeken, op dinsdag 31 maart een besluit gaat nemen. Hij gaf ook aan dat, zijns inziens, het college zal instemmen met het voorstel de beantwoording aan de gemeenteraad te zenden. Op zeer proactieve wijze heeft wethouder Tromp al gehandeld door met Parlan en Kennemer Wonen, voor respectievelijk jeugdzorg en woningen, in overleg te gaan. Zelf noemt hij dit: "boter bij de vis".

Nu is het fantastisch dat ons college zich voor deze zaak wil inzetten, maar zonder een raadsbesluit of een andere in de openbaarheid uitgesproken steunbetuiging voor dit plan door een meerderheid van de raad maakt het college zich kwetsbaar. Zeker ook wanneer dit initiatief al leiden tot collegevoorstellen die wel door de raad bekrachtigd dienen te worden. Denk hierbij aan financiële middelen en het mogelijk maken om woonruimte beschikbaar te stellen.

Om die kwetsbaarheid weg te nemen wil ik jullie vragen of er in jullie partijen steun te vinden is om de gemeente Bergen actief in te zetten om mee te werken aan het beëindigen van deze hoogst onwenselijke situatie.

Met de partijen die deze lijn steunen (liefst natuurlijk raadsbreed) kan dan een raadsbrief worden opgesteld die aan het college wordt gestuurd. Daarbij kan ook een persbericht van de partijen worden opgesteld en verspreid.

Concreet: Steunt uw partij de actieve houding die het college wenst aan te nemen m.b.t. een oplossing voor de problematiek van de kwetsbare kinderen in de Griekse opvangkampen voor vluchtelingen?

Ik verneem graag op korte termijn uw antwoord. Dat geeft ons dan enkele dagen de tijd om een raadsbrief en persbericht op te stellen.

Sterkte de komende periode .

met vriendelijke groet,

Peter van Huissteden

PvdA raadslid gemeente Bergen NH

Is de ontginning van het kapitalisme toch eindig?

door Jan P. Stomps

Rosa Luxemburg, de joods Poolse activiste werd 15 januari 1919 in Berlijn vermoord; inmiddels ruim 100 jaar geleden.

Haar pacifistische anti-oorlogshouding werd voor de 1ste wereldoorlog in eigen kring al niet gewaardeerd. De oorlogskredieten voor de oorlog tegen Frankrijk werden op 16 augustus 1914 door haar eigen socialistische partij goedgekeurd; een grote teleurstelling en een enorme nederlaag voor Rosa Luxemburg. Na de 1ste wereldoorlog, een door haar voorspeld drama, werd zij in de chaotische revolutionaire geest van dat moment door anti-regering milities op gruwelijke wijze vermoord en samen met haar mede Compaan Karl Liebknecht in het Landwehrkanaal in Berlijn gedumpt. Haar aansprekend activisme, haar visionaire houding en haar strijd voor rechtvaardigheid in het toenmalige Keizerlijke Duitsland, waar grootgrondbezitters aan het begin van de 20ste eeuw de dienst uit maakten, was uniek en legendarisch. Deze vrouw schreef op dramatische wijze geschiedenis. Het blijft fascinerend hoe haar voorspellende gaven aan actualiteit niets verloren hebben. Rosa Luxemburg was haar tijd ver vooruit. Zij publiceerde in 1913 haar magnum opus, *Die Akkumulation des Kapitals*, over de grenzen van het kapitalisme en de opeenstapeling van macht en vermogen. Rosa Luxemburg was eigenlijk heel praktisch en realistisch in haar bewering dat het kapitalisme zich geografisch zou blijven uitbreiden, omdat het nu eenmaal gebaseerd is op het economische model van groei en expansie. Dit model zou volgens Luxemburg tot handelsoorlogen over grondstoffen, afzetmarkten en goedkope arbeidskrachten leiden en, dit net zo lang, totdat de hele wereld voor kapitalistische doeleinden ontgonnen zal

zijn, met alle gevolgen voor mens en milieu. Deze noodzaak tot expansie is de kern van de kapitalistische dynamiek, want:

'Imperialisme is geen vrije keuze, maar een kapitalistische wet!'

Het kapitalisme heeft dus steeds iets van buiten nodig voor haar eigen groei en voortbestaan. Begin 20ste eeuw was dat een zeer verhelderend standpunt, omdat het alom toegepaste kolonialisme daar breed gedragen in voorzag en niet ter discussie stond. Voor Rosa Luxemburg was dat geen theorie, maar harde werkelijkheid:

'Het imperialisme is de politieke uitdrukking van het proces van opeenstapeling van kapitaal'.

Inmiddels zijn wij 100 jaar verder en is de expansiedrift van het kapitalisme tot ongekende hoogte gestegen. Het heeft onder anderen geleid tot vercommercialisering en privatisering van zorg en onderwijs, maar ook tot de verkoop van privédata door bedrijven als Google en Facebook. Dat is een vercommercialisering waar de democratische controle aan ontbreekt, waardoor het recht op privacy wordt geschonden. Het kapitalisme breidt zich dus uit naar onze privélevens en de publieke sector, omdat in geografisch opzicht de grenzen zijn bereikt. Het zoeken naar nieuwe impulsen (markten) is de belangrijkste stimulans voor de handhaving van het kapitalisme. Maar ten koste van wat?

Het dichten van de steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk, het bestrijden van de negatieve werking van de globalisering en de duurzaamheidsdiscussie op wereldschaal, komen regelmatig in conflict met de uitbreiding van het kapitalisme.

Plotseling worden we geconfronteerd met het coronavirus met duizenden besmettingen en doden; in een paar weken tijd is de

werkgelegenheid in de westerse wereld dramatisch teruggelopen; de stagnatie van de economie heeft enorme consequenties. Markten vallen stil; het zal maanden, zo niet jaren duren voordat de economie is hersteld.

Het kapitalisme is voorlopig onthoofd!

De politiek is aan zet in tijden van corona! De keuze is: streven we naar een zo snel mogelijk herstel van de status quo of gebruiken we de situatie om anders te gaan leven, waarbij duurzaamheid en een rechtvaardige samenleving voorop staan.

Een overweging

door Jaap Terpstra

Gedachteloos op weg naar de postbus, die je nauwelijks meer gebruikt, steek ik zonder gevaar, blind de Landweg over met een verjaardagskaart in de hand. De stilte voelt onwezenlijk aan. De dynamiek van de straat is verplaatst naar wezenlijke beroepen en de rest zit thuis. De afgelopen week heb ik alleen en met mijn loopmaatje hardgelopen in de duinen: een stilte, af en toe kom je een andere hardloper tegen. In de felle zon, niet ontsierd door het vliegtuigen-wolkendek, liggen kleine duin-meertjes verscholen. Ik geniet, maar daar binnen komen sluierwolken als ik denk aan de miljoenen die zich ophopen in de slums, de vele vluchtelingen die gestrand zijn op de Griekse eilanden, de onverzekerden in Amerika, de daklozen. Daar zijn geen intensive cares voor om over andere benodigde voorzieningen maar niet te spreken. Eigen Bubbels, eigen Volk eerst niet waar! De sluierwolken lichten weer op - ik raak ontroerd door de vele vormen van daadwerkelijke getoonde solidariteit ten opzichte van elkaar. Het komt mij nu vreemd voor om nu iets te schrijven voor het afdelingsbladje PvdA Bergen. Het is vreemd dat de Staat volledig terug is in de persoon Rutte, die een kleine staat als politiek motto

had. Zonder meer indrukwekkend. Stiekem dacht ik, hebben wij niet zo een figuur in huis, stiekem dacht ik aan Diederik Samson. Dat mag niet alleen van een persoon afhangen maar van de kracht van de leden en kiezers van een partij. Duidelijk blijkt ook dat Wilders en Baudet het volk niets te bieden heeft. Wat nu, hoe verder na het Corona-tijdperk? De Staat lijkt als gezaghebbend Instituut terug. Het Neoliberalisme lijkt op zijn retour.

De Sociaaldemocratie lijkt op te veren. Op eigen kracht of zouden we het linkse blok moeten verstevigen door samen te gaan met Groen Links en de SP? Dan hebben we de linkse grachtengordel weer verbonden met alle lagen van de bevolking. Dan zijn we een niet versplinterd links machtsblok met regeringsmacht potentie. Ooit heeft Progressief Bergen bestaan eind jaren zeventig, gevormd door PvdA, PSP, PPR, CPN. Ik heb daar goede herinneringen aan, het springen over je eigen schaduw heen, nieuwe gezichtspunten binnen het Linkse Blok, hoewel de PSP stapte alweer snel in haar socialistisch puritanisme uit de toenmalige coalitie. Maar ja, dat waren de jaren zeventig van de vorige eeuw.

De huidige onmacht van de Bergense Gemeenteraad - wat een laffe houding van de VVD met haar 5 zetels om bestuurlijke verantwoordelijkheid te ontlopen. De uitweg naar gewrochte constructies van alleen grotere meerderheidsbesluiten - doet de bestuurbaarheid niet toenemen naar mijn opvatting, nog los van de vraag of dat staatsrechtelijk door de beugel kan. Het roept bij mij de vraag op of wij niet voor het na Coronaire tijdperk zouden moeten aansturen op een progressief Links Blok in onze Gemeente en in den Lande. Deze gedachtegang is meer voor later. Nu alle hens aan dek in een solidaire inclusieve internationale aanpak van het corona-virus.

Boeken van partijgenoten

door Kees de Bakker

André van der Louw zag ik voor het eerst begin jaren zeventig in de TEE toen hij met Joop den Uyl onderweg was naar de Socialistische Internationale in Parijs, dat beschreef ik al in het eerste deel van ontmoetingen met partijgenoten.

In de periode dat ik perschef was bij platenmaatschappij Polydor bood Herman van Veen zijn nieuwe LP aan aan André die toen burgemeester van Rotterdam was. Hij stuurde me daarna als cadeau zijn boek over de AJC *Rood als je hart*, dat bij De Arbeiderspers verscheen. Toen André eind jaren tachtig min of meer revolteerde tegen Kok met zijn maatjes Erik Jurgens, Jan Nagel, Maurice Koopman en Maurice de Hond werd deze groep De Rode Hoed-groep genoemd en zo verscheen in april 1981 zijn boek *De Rode Hoed en andere verhalen* bij uitgeverij Conserve. Eigenlijk een half jaar te laat dat gepland dat de verkoop niet ten goede kwam, bovendien dreigde De Rode Hoed zelf met een kort geding, dat werd afgeblazen door juridisch advies van onze vriend prof. Fried Löwensteyn. André was in die periode druk met de KNVB, NOS enz. en had geen tijd om mijn idee om een boek te maken over Nieuw Links. Uiteindelijk kwam het ervan en zo werd ik zes weken voor zijn dood gebeld door zijn vrouw Annelies die vertelde dat André nog maar kort te leven had, mij graag wilde ontmoeten, want het boek was klaar. Het werd *De razendsnelle opmars van Nieuw Links*, dat met een collage

van foto's van De berendans, met dank aan Jack Gadellaa, in december 2005 postuum werd aangeboden aan PvdA-leider **Wouter Bos** in perscentrum Nieuwspoot in Den Haag. In de zomer van 2010 ontmoette ik op Bali **Ruud Vreeman**.

Hij was onder meer burgemeester geweest van Tilburg en Zaandam en had in die laatste stad onze wederzijdse vrienden Fred en Roel ontmoet van café De buurman en zijn vrouw en hij logeerden bij hen in het bergdorpje Samuh vlakbij Candidasa. En zo bedacht Ruud terwijl we in gesprek waren een boek dat tien lessen voor burgemeesters moest bevatten en andere verhalen: *Lerend leven*. Het eerste exemplaar was in Tilburg voor **Felix Rottenberg**, met wie Ruud eerder duovoorzitter was en in Zaandam voor oud PvdA-leider **Job Cohen**.

De boeken van **Anneke van Dok** en **Klaas de Vries** verschenen beide voorjaar 2014. Anneke had een drieluik in haar hoofd waarvan bij Conserve het eerste deel verscheen: *Het jaar van de held* over Camiel Canard die de rol van zijn leven speelt in een stuk over Jan van Speyk. Anneke had voor onze kennismakingslunch speciaal eend gemaakt dat bijzonder goed smaakte. Haar boek en dat van Klaas de Vries werd samen gepresenteerd in Nieuwspoot. Klaas gaf het eerste exemplaar aan minister van Justitie Ivo Opstelten en Anneke het hare aan minister **Ronald Plasterk** van Onderwijs. Klaas was jarenlang in zijn caravan in Oostenrijk, waar hij meestal met kerst zat, bezig geweest met het schrijven van zijn eerste detective: *Operatie vuurvogel*. Het begint met de vondst van een mensenhoofd op het graf van Strawinsky in Venetië.

Wim Kok zelf werkte voorbeeldig mee aan het boek *De smaak van de macht* van NOS-journaliste Annemarie Gualthérie van Weezel, over de nog levende oud-premiers.

Onder hen Piet de Jong, Dries van Agt, Ruud Lubbers en ook Jan-Peter Balkenende.

De laatste bleek de moeilijkste van het stel (hij was ook degene die het meest recent stopte).

Wim was niet bij de presentatie, maar wel Piet de Jong en Dries van Agt naast de Vlaamse oud-premier Eyskens, prinses Irene en prins Carlos (Annemarie is met hem getrouwd). Mark Rutte en zijn chef protocol Nina Palli bejiverden zich om de premiers te laten poseren voor onze fotograaf in de tuin van het Catshuis.

Wilt u meer weten over deze boeken, ga dan naar www.conserve.nl waar ook boeken over Alkmaar, Bergen, Schoorl, Groet en Camperduin te vinden zijn.

Coronajuwelen

door **Simon van Geldorp**

Het is in deze barre tijden bijna onmogelijk om het niet over het Coronavirus te hebben. Alles ademt C. In mijn kinderlijke onnozelheid vroeg ik een week geleden aan een voormalig arts of het niet zou helpen dat ex-C-patiënten gewoon tongzoenend rond zouden moeten gaan om aldus de door hun gevormde antistoffen ruim te verspreiden en de zo broodnodige groepsimmunitet in een mum van tijd te creëren. De arts dacht dat het niet zou helpen, maar het idee lokte hem wel aan mits hij inspraak had in de keuze van de tongzoenpersonen. Ik begrijp nu dat de deskundigen dat geen goed idee vinden omdat de zelfredzaamheid in deze op de eerste plaats komt. Dus blijven we maar voorlopig ver bij elkaar vandaan en wassen we onze handen om

maar zoveel mogelijk onschuldig en gezond te blijven.

De ellende heeft ook een positieve keerzijde. De woorden 'behulpzaamheid' en 'solidariteit' komen terug en op een pijnlijke manier wordt duidelijk welke groepen in de samenleving aan de verkeerde kant zitten. Het zijn weer de zwaksten in de samenleving die het meest te lijden zullen hebben van de gezondheids crisis en de bijna onvermijdelijke financiële recessie. Zij zullen ook het minst profiteren van de miljarden die door de bezuinigingen van o.a. het kabinet VVD-PvdA nu kunnen worden ingezet.

Onze partij zal zich moeten gaan beraden over haar positie in deze. De PvdA zal haar eigen kroonjuwelen weer eens flink moeten oppoetsen, ze weer laten glimmen en laten zien dat de zwaksten in onze samenleving op onze steun kunnen rekenen. De werkers laten prevaleren boven het kapitaal.

De C-crisis bevestigt nog maar eens dat de werelddelen innig verbonden zijn en dat wij dus ook in internationaal verband een verantwoordelijkheid hebben. Het mondiale kapitalistische systeem, mede gesteund door en belichaamd in multinationale bedrijven, zorgt voor uitbuiting van mensen en de nagestreefde winstmaximalisatie gaat ten koste van de arbeid en arbeidsomstandigheden. Willen we ongewenste immigratie uit armere landen tegengaan dan zullen we meer moeten doen aan de misstanden in de fabrieken daar.

Misschien wel het meest positieve van de C-crisis is dat overheden laten zien dat ze wel degelijk kunnen ingrijpen in het maatschappelijk verkeer, ook waar het multinationale ondernemingen betreft. Die uitstraling van macht moet niet alleen ingezet worden om onze gezondheid te beschermen, maar ook voor de welvaart en het welzijn van de mensen in alle delen van de wereld.

Er is voor onze partij veel werk aan de winkel, maar het is mooi en vooral nuttig werk.

Reactie

op artikel Anneke Klok over Voltooid leven

door Simon van Geldorp

In het begin van haar artikel vraagt Anneke Klok zich af of in onze partij eigenlijk wel gediscussieerd wordt over de wet 'Voltooid leven', die overigens, naar ik begrijp, wet 'Waardig levenseinde' heet.

Zij stelt dat er vanzelfsprekend vanuit wordt gegaan dat de PvdA deze initiatiefwet zal steunen en is daar fel op tegen. Zo ook tegen de wet zelf. Het gevaar is volgens haar niet denkbeeldig dat de wet een vrijbrief geeft aan anderen om haar onder druk te zetten om maar voor een - door haar vervloekte term van 'waardige' - dood te kiezen, terwijl zij daar nog niet aan toe is. Die angst is begrijpelijk, ook voor mij die in de oorlog geboren is en vrij snel van de euthanasiepraktijken van de Nazi's in de oorlog wist. Het is ook die angst die - zeker in het buitenland - werd geuit bij de totstandkoming van onze Euthanasiewet, maar waarover nu bijna niemand meer spreekt. Vele landen die toen kritiek hadden op die 'moorddadige' wet hebben nu zelf wetgeving die soms verder gaat dan de onze.

De Euthanasiewet heeft zijn beperkingen en die hebben geleid tot behoefte aan aanvullende maatregelen.

De E-wet, die in feite 'Toetsing levensbeëindiging op verzoek en hulp bij zelfdoding' heet, beschermt de arts tegen strafvervolging als hij voldoet aan een aantal zorgvuldigheidseisen. Zo niet dan is zij/hij strafbaar op grond van onze Strafwet. Hoewel zelfdoding zelf niet strafbaar is - want een dode straffen heeft nu eenmaal geen nut - is de hulp daarbij dat wel degelijk. De belangrijkste zorgvuldigheidseis is dat er sprake moet zijn van 'Uitzichtloos en ondragelijk lijden' en daar wringt vaak de schoen. De toetsing van die zorgvuldigheidseis gebeurt achteraf en we

hebben meermalen kunnen lezen welke onzekerheid dat bij de medische stand teweegbrengt; zelfs zodanig dat alleen al om die reden welwillende en hulpvaardige artsen afhaken. 'Moe van het leven zijn' of 'je leven voltooid vinden' is geen zogeheten strafuitsluitingsgrond en niemand zal het risico willen lopen op een veroordeling voor moord door een ander te helpen als die haar/zijn leven wil beëindigen omdat het op is of omdat het niet meer gaat of omdat je niet naar een verpleeghuis wilt.

De Euthanasiewet is een duidelijke compromiswet, die eigenlijk geen antwoord geeft op de belangrijkste vraag, namelijk: heeft de mens zeggenschap over zijn eigen leven en dus ook het recht om over dat leven te beschikken. Als Anneke Klok aan het eind van haar artikel stelt: "...iedereen mag wat mij betreft als hij of zij het niet meer ziet zitten, een eind aan zijn leven maken...", beantwoordt ze die vraag eigenlijk met ja. Maar betekent dat dan ook dat je als mens een ander kan vragen jou bijvoorbeeld te helpen om te sterven?

De initiatiefwet 'Waardig levenseinde' gaat juist wel uit van het recht van ieder mens op zeggenschap over het eigen leven en staat onder gereguleerde voorwaarden hulp bij zelfdoding toe. Je moet dan wel tot de mooie leeftijd van 75 jaar zijn gekomen. Deze wet is er ook voor bedoeld om artsen niet op te zadelen met iets waar ze niet voor geleerd hebben. Ze zijn er om ons beter te maken en daarom hebben ze min of meer het monopolie op de geneesmiddelen. Dus vraag hen dan ook niet, maar vraag hulp aan andere, daartoe krachtens de wet toegeruste personen/instanties. En net zoals bij de Euthanasiewet kent de wet Waardig levenseinde als zorgvuldigheidseisen de vrijwilligheid, het weloverwogen verzoek en de check daarop. Voor zover ik weet zijn er geen gevallen bekend van dwang van buitenaf bij een euthanasieverzoek.

Gelet op de zorgvuldige wetgevingseisen verwacht ik die ook niet bij deze initiatiefwet. De commissie Schnabel, waar Anneke Klok naar verwijst, vindt dat de groep ouderen die geen medisch gerelateerde klachten hadden betrekkelijk klein is en daarom niet zo relevant. De commissie ging bovendien volledig voorbij aan de vraag of de mens over zijn eigen leven mag beschikken.

Vooralsnog maakt de initiatiefwet deze regeringsperiode geen kans om te worden aangenomen. De christelijke partijen zijn nog steeds van mening dat God over ons leven gaat en niet wijzelf.

En van de meeste partijen, waaronder ook de onze, mag de industrie verslavende sigaretten produceren, veel te veel suiker, zouten en andere slechte dingen aan ons voedsel toevoegen, wordt lucht- en grondvervuiling toegestaan, maar sterven? Mag natuurlijk ook, maar waardig?

Donatie aan de afdeling door Lucia Bakker

Wilt u onze afdeling Bergen steunen met een extra geldelijke bijdrage?

Heel fijn en welkom, bijvoorbeeld voor extra activiteiten als koffieochtenden en thema-bijeenkomsten. En we sparen ook alweer voor de eerstvolgende verkiezingen.

Op 17 maart 2021 zijn de 2^e Kamerverkiezingen
Op 16 maart 2022 Gemeenteraadsverkiezingen.

Onze bankrekening:
NL42 RABO 0132 4609 47
t/n van PvdA Bergen NH
PvdA Afd. Bergen NH
Dank voor uw bijdrage!

Geef uw mening en /of commentaar

aan Johanne Hendriks

johanne.pvda@ziggo.nl

Kijk voor meer informatie ook op

www.raadbergen-nh.nl

Bent u geen lid van de PvdA en leest u deze
nieuwsbrief toch? U kunt zich aanmelden voor
deze nieuwsbrief bij johanne.pvda@ziggo.nl